

РЕШЕНИЕ

№ 12537

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5168** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "ЕС ЕЛ ДЖИ ЛИМИТЕД" ЕООД, ЕИК –[ЕИК], против Решение № 5419/22.11.2023 г., постановено по НАХД № 5802/2023 г. по описа на СРС, НО, 133 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2300095 от 10.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на дружеството, на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от същия кодекс.

Касаторът намира оспореното решение за неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че не е извършил вмененото му в НП нарушение, като неправилно въззивният съд е приел за неприложима нормата на чл. 415в от КТ, както и на чл. 28 ЗАНН. По тези съображения претендира отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него наказателно постановление с присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът – директор на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място], чрез юрк. С., оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС, като бъде

присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна следното:

На 03.02.2023 г. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на ДИТ – [населено място] в търговски обект – заведение "Social Blue Taste Poke", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството – касатор. Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ – [населено място] до 13.03.2023 г. В хода на проверка били установени различни нарушения на трудовото законодателство, които били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2304319 от 13.03.2023 г., връчен на упълномощен представител на дружество на същата дата. В ПИП е отразено, че при извършената проверка на 03.02.2023 г. в горепосочения търговски обект от работодателя е бил поискан поименен график за работа на работещите в обекта на контрол за месец февруари 2023 г., както и правилник за вътрешния трудов ред. Представителят на работодателя - свидетеля П., не ги е предоставил, като записал в призовката по чл. 45: "Няма график за февруари и П.. Няма заповед по чл. 403а, ал. 1 и ал. 2 от КТ". За така установеното, свидетелят Б. съставил акт за установяване на административно нарушение № 22-2300095/13.03.2023г.

Въз основа на АУАН срещу касатора е издадено НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, е наложено административно наказание имуществена санкция" в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от КТ.

Въззивният съд не е констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения на процесуалните правила или материалния закон, които да са основание за отмяна на наказателното постановление. Приел е, че АУАН и НП са съставени законосъобразно, от компетентен орган, с необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението било описано пълно, с всички относими към състава му признаци и при надлежна индивидуализация на нарушителя. Разглеждайки спорът по същество, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд е приел за безспорно установено, че санкционираното дружество е осъществило състава на описаното в АУАН, респ. НП административно нарушение по чл. 403а от КТ, което се санкционира съгласно чл. 414, ал. 1 от същия кодекс. Решаващият състав е изложил съображения за липса на предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от КТ, както и за невъзможност случая да бъде приет за маловажен при условията на чл. 28 ЗАНН, приемайки, че наложената имуществена санкция в минимален размер - 1500 лева е правилно определена.

По горните съображения, съдът потвърдил наказателното постановление, като законосъобразно.

Оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените от него правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП, като развитите доводи в обратен смисъл в касационната жалба, са неоснователни. Същите са били релевирани и в жалбата против НП, обсъдени са от районния съд и са приети за неоснователни, което се споделя и от настоящия състав, който не намира за необходимо да ги приповтаря и на основание чл.221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на районния съд.

Съдът намира, че АУАН е надлежно връчен на Б. Дуранска, упълномощена с нотариално заверено пълномощно от Л. Т. (управител на дружеството). Няма правни пречки действията по чл. 43 от ЗАНН да се извършат от упълномощено от нарушителя лице. Достатъчно е наличието на валидно и изрично пълномощно за това, каквото е представено по делото, поради което в случая липсва порок при връчване на АУАН.

Правилни и обосновани са изводите на въззивния съд за осъществено административно нарушение от касатора по чл. 403а от КТ.

Няма спор по делото, че "ЕС ЕЛ ДЖИ ЛИМИТЕД" ЕООД е работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ и като такъв участва в трудовите правоотношения, възникващи с наетите от него работници и служители.

Разпоредба на чл. 403а от КТ е императивна и вмения задължение за работодателите в предприятието, в неговите подразделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд да държат на разположение контролните органи екземпляр от правилна за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временно работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа. Нарушението по чл. 403а от КТ е формално, т.е. "на просто извършване" и за неговата съставомерност не се изисква настъпване на вредни последици. Същото се установява по безспорен начин от приложените писмени доказателства - протокол № ПР2304319 от 13.03.2023 г., в който е описана извършената на 03.02.2023 г. проверка; призовка по чл. 45, ал.1 от КТ, съставена и връчена на служител на дружеството при извършената проверка на 03.02.2023 г., с която дружеството чрез законния или упълномощен представител е призовано на 07.02.2023 г. в 15:30 часа да представи описаните в тринадесет точки в призовката документи, в това число: Правилник за вътрешния трудов ред, документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано начисляване на работното време. Като не е ангажирал визираните документи пред длъжностните лица на дирекция „Инспекция по труда“ - С., при ИА ГИТ, по време на проверката в стопанисвания от него обект, касаторът е извършил нарушението по чл. 403а от КТ, както правилно е приел и районният съд.

Въззивната инстанция е обсъдила приложимостта на чл. 28 от ЗАНН, като правилно е приела, че случая не може да бъде квалифициран като маловажен, с оглед значимостта на засегнатите обществени отношения, а именно защита правата на работниците.

Според разбирането на касационната инстанция в конкретния казус не са налице и условията за приложението на привилегирования състав на чл. 415в КТ. Съгласно тази разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за

работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв.

Процесното нарушение не се състои в това, че работодателят няма графици и П., така че по-късното им представяне да има характер на отстраняване на това нарушение. В конкретния случай въобще не е налице отстраняване на извършеното нарушение. Т. нарушение би било отстранено, ако графиките и П. са представени по-късно в хода на същата проверка /на 03.02.2023 г./. Отделно от това, според настоящия състав, отстраняване на нарушението в ден, който е различен от деня на самата проверка, не може да попадне в хипотезата на нарушение, което е отстранено веднага, каквото е изискването на чл. 415в от КТ. Освен това, отстраняването на нарушението, както правилно е прието от СРС не се състои само в представянето на правилника на контролните органи, а осигуряване наличността му в самия обект, в каквато насока не са ангажирани доказателства.

При индивидуализация на предвиденото административно наказание, АНО е наложил същото в неговия минимален размер от 1500 лева, поради което за съда не съществува възможност да го ревизира.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение на СРС – правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на делото и предвид заявеното от ответната страна искане, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в полза на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определено съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. с чл. 37 от Закона за правна помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5419/22.11.2023 г., постановено по НАХД № 5802/2023 г. по описа на СРС, НО, 133 състав.

ОСЪЖДА "ЕС ЕЛ ДЖИ ЛИМИТЕД" ЕООД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" – С. разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: